

DO SMRTI
NEJDELŠÍ

—

Jiří Dědeček

Městská knihovna v Praze

půjčuje

knihy, audioknihy,
obrazy, deskové hry...

nabízí prostory pro

samostatné studium,
skupinová setkání,
přednášky, konference...

pořádá

autorská čtení, přednášky,
koncerty, filmové projekce,
akce pro děti...

poskytuje online služby

e-knihy, digitalizované dokumenty,
přednášky, kurzy...

podporuje tvoření v kreativních dílnách

DOK16 pro práci se dřevem a papírem
Atelier pro šití a vyšívání

Suterén pro 3D tisk, knižní vazbu, kaligrafii a pyrografii

mlp.cz
e-knihovna.cz
knihovna@mlp.cz
facebook.com/knihovna

Do smrti nejdelší

Jiří Dědeček

Znění tohoto textu vychází z díla [Do smrti nejdelší](#) tak, jak bylo vydáno nakladatelstvím Limonádový Joe v Praze v roce 2021.

§

Text díla (Jiří Dědeček: Do smrti nejdelší), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uvedte autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.0 z 10. 1. 2025.

OBSAH

Agnostik Pepa	10
Ať si vezmu na sebe co chci	13
Až budu starý	16
Cizí holka	19
99 holek ze 100	22
Do smrti nejdelší	23
Fuj.	28
Hotelový sluha	31
Jako anonym	33
Jako tok horské říčky	35
JáMy	36
Je po plese	37
Jenom ta láska.	39
Kardinál.	42
Kdo přijde po mně	45
Kdyby smrtka měla mladý	47
Kočky z Letný	50
Komu dnes	52
Marný sen	54
Mrazíš	55
Najatí vrazi	58
Namrzají Nusle	60
Nebudu bydlet v Québecu	62
Nehoda.	64
Neodpovídá.	65
Nevěra	67
Něžný odpůrce kondomu.	69
Noc	71

Noční můra	73
Okolo mlejna	75
Óda na dezerci	78
Pepa	81
Podolí	83
Posad' se doktore	85
Postel úzká	87
Potkan	89
Prší nám do campari	91
Psové	94
Romance postmoderní	97
Rozhovor s Pepkem	99
Řekněte to mému psovi	102
Sněmovní	104
Sonet o blbosti	107
SOS	109
1984	111
Tisíc žen	112
Tralala	114
U vás v kuchyni	117
Udavači	119
UFO	121
Usměj se na mě	123
V masně	127
V tísní	129
Vegetarián	131
Za chvíli	134
Žalozpěv pro vojenské sekretářky	137
Ženatej chlap	139
Ediční poznámka	141

*Poděkování příteli
Břetislavu Friedrichovi*

V této knížce jsem shromáždil texty z posledních pěti desek. Vynechal jsem překlady a díla jiných autorů. Texty jsou řazeny abecedně.

Váš Jiří Dědeček

A

Agnostik Pepa

Pepa je agnostik, na nic moc nevěří
pračku má v koupelně hned těsně u dveří
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Lehává ve vaně ve vodě vařící
podpaždí s pračkovou výpustní hadicí
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Když pračka dopere trička a džíny
vždycky je dokola šílený špíny
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Snad jenom Kristus Pán ví ve své dobrotě
co je to držet se celej rok v čistotě
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Pepa se rok co rok ráchá v tom marastu
aby se vyjevil v ostřejším kontrastu
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Jak rád by Pepa měl dobrý vztah s nebesy
žalmy by hulákal, řval by jak na lesy:

Já se nechci Hospodina bát
Já chci jenom, aby mě měl rád

Hlavu má k prasknutí bohama naditou
ještě tak nejlepší se mu zdá Manitou
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Když to však spočítá a dá to na váhu
tu tíhne k Buddhovi, tu zase k Alláhu
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Nejradši ovšem má panenku Marii
říká si: Josef, ten udělal partii
On se nechtěl Hospodina bát
On chtěl jenom, aby ho měl rád

Ví to jen manželka a ta nic nepoví
Josefe, Josefe, šeptává Pepovi
Ty se nechceš Hospodina bát
Ty chceš jenom, aby tě měl rád

Pepa je agnostik, na nic moc nevěří
pračku má v koupelně hned těsně u dveří
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád

Až pračka dopere, Pepa se osuší
dál půjde životem se skvrnou na duši
On se nechce Hospodina bát
On chce jenom, aby ho měl rád...

Ať si vezmu na sebe co chci

Ať si vezmu na sebe, co chci
stejně mi kynou bezdomovci
stejně mi kynou
s tváří nevinnou
když si vyjdu na procházku s rodinou!

A já nejsem žádnéj takovej
koupil jsem si kabát značkovej
je to Kelvin Klajn
cítím se v něm fajn
o tom žádnéj houmles nemá ani šajn

Sako boty gatě klobouk plášť
(ale koupil jsem to každý zvlášť)
byl to Hugo Boss
stálo mě to dost
klidně bych v tom večer moh jít spát pod most

Ať si vezmu na sebe, co chci
stejně mi kynou bezdomovci
stejně mi kynou
s tváří nevinnou
když si vyjdu na procházku s rodinou!

Taiza Bushman Lagerfeld Dior
každej myslí, že je to jen fór
slipy od Camela

a stejně nechtěla
něco strašně ošklivýho na mě křičela

Pro některý lidi škoda slov
košili mám OP Prostějov
vypadá skoro
jako Marlboro
stejně bys to nepoznala potvoro!

Ať si vemu na sebe, co chci
stejně mi kynou bezdomovci
stejně hlasitě
a nepřetržitě
jako by mě léta měli na bytě

Měli by mi v práci snížit plat
abych si to nemoh kupovat
žádněj Versace
huš do sekáče
dyť celý tý mafii je ze mě do pláče...

Nebudu už radši nosit žádný modely
stejně chodím, když je venku tma jak v prdeli
tma jak v prdeli
žádný modely
zazpívám si při ohýnku s přáteli...

Ať si vemu na sebe, co chci
stejně mi kynou bezdomovci

stejně mi kynou
s tváří nevinnou
když si vyjdu na procházku s rodinou!

Až budem starý

Zpívám si do noci písničku ze žalu
pro čtyři stěny ztichlé
o tom, že den běží tak strašně pomalu
a rok tak strašně rychle

Vstáváme s úsvitem, vznesem se nad krajem
v omamné vůni jara
písnička skončí, ještě než dozrajem,
a večer už je stará

Neboj se miláčku, až my budem starý
a povadnou nám vnady
na žlučník budem mít Karlovy Vary
a na srdce Poděbrady!

Zpívám si do noci rádoby adresně
o tajuplném chvění
zpívám si naoko jakoby o Vesně
a zatím o Jeseni

Zpívám si do noci písničku o stáří
o tom, až budem sami,
modravá okna až naposled zazáří
vzadu za hvězdami

Neboj se miláčku, až my budem starý
a povadnou nám vnady

na žlučník budem mít Karlovy Vary
a na srdce Poděbrady!

Ať se mé kružnice dotknou tvých tečen
dokud jsme nevystydli
už jsem se rozhodl, chci umřít svlečen,
a šmytec bastafidli!

K ránu pak znič moji tělesnou schránku
já řeknu: Tak to bysme měli
Naplním skutkovou podstatu spánku
a bude po prdeli

C

Cizí holka

V jednom krajském městě
nebo co to bylo
potkal jsem tam holku
pod padesát kilo

I když mi to možná
puritáni vyčtou
nechal jsem se zlákat
útlou krkovičkou

Noc proběhla v duchu
něžné vzájemnosti
sotva jsem pak cítil
plíce maso kosti

Plíce maso kosti
žlázy buňky svaly
stejně je to divný
že jsme nezaspali

Ona vstala brzo
měla ranní šichtu
podívá se na mě
oči přes půl ksichtu

Večer by mě byla
samou láskou schlamstla

ráno si mi řekne
že má v Praze šamstra

Kluci, je to blbý
už jsem zase v krizi
kluci, já to vedu
od desíti k pěti

Našel jsem si holku
ale zase cizí
moje budou zase
akorát ty děti

D

99 holek ze 100

Všecky holky píšou stejným slohem
když nás chtějí poslat do háje
Jak se jedná o poslední Sbohem
každá kecá, ať je jaká je

Všecky holky mají stejný zbraně
způsobují stejný zranění
furt nám něco říká: Bacha na ně!
Ale stejně se nic nezmění

Devadesát devět holek ze sta
stejnou věc nám zkouší naznačit
stejný slova, stejnej tón i gesta
stejný voči — jen je zatlačit

Všecky holky mají stejný plány
stejnou smůlu, stejný starosti
stejný práva, sem tam stejný pány
stejný řeči, stejný tajnosti

Všecky holky mají stejný šance
hned jak přijdou na to podstatný:
každej chlap je kromě konta v bance
stejnej jako všichni ostatní

Do smrti nejdelší

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

Blázni na Liblíně
v blázinci při víně
druh druhu konejší:
Do smrti nejdelší

Mladý na Petříně
ústa ústy drtí
taky si slibujou
Do nejdelší smrti

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

Mně by přišlo vhod
vyklidit tělo
přeskočit plot
aby to nebolelo

Nějaká náhlá
chci aby na mě sáhla

vzít to zkrátka
ne jako chudák matka

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

Neznat nemocného
Nemít k němu vztah
Chodit kolem něho
po špičkách

A když pak pýcha
zastíní soucit
nezapomenout
přinést pomeranče

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

Šeptám si pro sebe:
Proč já, proč ne jiný?
Osud jak KGB
nesděluje viny

Nač jsou důležitý
všecky nesnáze

Který smysl skrytý
jim přidává na váze?

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

Pán u okna už se
skoro nepočítá
jen ta duše se v něm
týdny zmítá

Důslednej
anděl strážce
je někdy horší
než hovno na podrážce

Do smrti nejdelší
to se jen tak říká
Ale dlouhá smrt
není žádná klika

S vírou se jistě
odchází snáz
jen zapomenout
na tu agónii

Nechat se vidět
u lůžka smrti
Zapište sestři
že jsem tady byl

F

Fuj

Moc už mě toho nečeká
jenom skok mě dělí
Ještě tak zabít si člověka
aby to bylo celý

Má zkušenost je bohatá
jenom ta smrt v ní chybí
Furt nějaký malý zvířata
a samozřejmě ryby

Přeci jen to život osladí
vodpravit si pár sviní
Některý bych rád od mládí
a některý až nyní

Fuj fuj fuj fuj fuj fuj fuj
to se nesmí
fuj fuj fuj fuj fuj fuj fuj
to je hnusný

Přeci jen to život osladí
odpravit si pár sviní
Některý bych rád vod mládí
a některý až nyní

Říkám si: Tak to udělej
i adresy už mám
Jenomže já jsem zbabělej
radši se picnu sám

H

Hotelový sluha

Hotelový sluha
těžko najde druha
sám by ale ztuha skotačil
Vždyť kromě té služby
nic jiného už by
nic jiného už by nestačil

Na vysoké škole lokajské
učí se tam píti tokajské
potom ze studií vylejí
všecky s pocintanou livrejí

Kdo chce získat titul lokaje
nesmí cmrndat tokaj lokaje
neboť v pobryndané livreji
žádný lokaj nemá naději

Býti vzorným sluhou
jen to je mu vzpruhou
téměř každou druhou sezónu
A když bere služné
skrývá city mužné
skrývá city mužné v předklonu...

J

Jako anonym

Včera mi bylo
nemastně neslaně
v hloubi mne ovládl
takový podivný vzdor
Tak dlouho jsem se
mácel ve vaně
až jsem si poškodil
daktyloskopický vzor

Já nevím proč
a proti komu
směřovala ta
směšná odvěta
prostě stalo se
Pak jsem vyšel z domu
a taky jen tak
do světa

Mám zcela hladká
bříška prstů
jako tajný člen
nějakého klanu
má identita
odplavala skrz tu
voňavou teplou
vanu

Jako anonym
jsem předem zproštěn viny
nebudu za trest
v slzách klečeti
jsa odtotožněn
A moje hrůzné činy
dál neponesou
moje pečeti

Zaškrťím všechny
co mi ublížili
po právu jako
samozvaný kat
Nebo je nechám
aby žili
nechám je zvolna
umírat

Včera mi bylo
nemastně neslaně
v hloubi mne ovládl
takový podivný vzdor
Tak dlouho jsem se
mácel ve vaně
až jsem si poškodil
daktyloskopický vzor

Jako tok horské říčky

Jako tok horské říčky
život odletí
Jen útlé kalendářičky
se kupí v šupletí

Prach klade šedou roušku
blednou regály
i čas jakýsi v kroužku
a iniciály

Jak říci, co to bylo
zda vášeň, nebo cit
když se to podařilo
tak pěkně utajit...?

JáMy

Kryt, příkop nebo hrob
deru se zeminou
Spletence stop
cíl neminou

JáMy! Kovově kříslo
jednotně množné:
Vyber si číslo
pokud je to možné

Propocen, ale v bílém
z pondělka do pátku
zištně se družím s jílem
a doufám v oplátku

Je po plese

Je po plese
a každej mlčí, kolik unese
Co to zrcadlí
rysy povadlý
jenom únavu
leda by někdo z nás
byl na hlavu
Je po plese
a každej mlčí, kolik unese

Proč je to vždycky takový
jako by člověk neměl
pud sebezáchovy
Pověz milá má
pověz milá má
vychovaná
srnama
Proč je to vždycky takový
jako by člověk neměl
pud sebezáchovy?

Je po plese
nenávidíme se
ticho do ticha
ani nedýchá
Řekni to!
Řekni to

Dokud to nevyslovíš, není to
Je po plese
nenávidíme se

Jak v tomhle zůstat nad věcí
řekni zvíře zvířecí
Pověz milá má
pověz milá má
vychovaná
srnama
jak v tomhle zůstat
nad věcí
řekni zvíře zvířecí

Je po plese
nenávidíme se
Je to navěky
žádný comebacky
žádnou opravu
leda by někdo z nás
byl na hlavu
Je po plese
a každej mlčí, kolik unese

Je po plese
Rozejděte se!

Jenom ta láska

Tady je drahá každá rada
ta naše šifra nemá klíč
vidím tě rád i ty mě vidíš ráda
jenom to hezký, jenom to hezký už je pryč

Jenom ta láska, láska už tu není
že bych chcal krev a žral kamení

Kdo za to může otázka se vrací
kdo zavinil ten divnej stav
smiřujeme se s danou situací
Až půjdeš kolem, až půjdeš kolem, tak se stav

Jenom ta láska, láska už tu není
že bych chcal krev a žral kamení

Někde už čeká další dobrodružství
zas někde někdo ocení
zklamané ženství, zneuznané mužství
pak že to nemá, pak že to nemá řešení

Jenom ta láska, láska už tu není
že bych chcal krev a žral kamení

Skláním se Pane se vší nepokorou
vím, stačí abys prstem kýv

tvůj obraz plní moji mysl chorou
všecko se zdá bejt, všecko se zdá bejt jako dřív

Jenom ta láska, láska už tu není
že bych chcal krev a žral kamení

Tady je drahá každá rada
ta naše šifra nemá klíč
vidím tě rád i ty mě vidíš ráda
jenom to hezký, jenom to hezký už je pryč

Jenom ta láska, láska už tu není
že bych chcal krev a žral kamení

K

Kardinál

Náš kardinál si na nebeskou bránu
nezaťuká
ne, nezaťuká
Zatajil Kristu Pánu
že se v církvi šuká

Vrabci to cvrlikají
kukačka to kuká
ale on to tají
jak velí věrouka

A co by ne
je to tak lidský
pámbu to promine
svý církvi katolický

A co by ne
je to tak milý
non sum dignus domine
Já vím, byli nezletilý

Náš kardinál nevěří ani
na pekelný muka
Má klidný spaní
je s peklem jedna ruka

Takže ví, že si na to nebe
nezaťuká
ne, nezaťuká
poněvadž pámbu ho zjebe
jak malýho kluka

A co by ne
je to tak lidský
pámbu to promine
svý církvi katolický

A co by ne
je to tak milý
non sum dignus domine
Já vím, no tak byli nezletilý

Náš kardinál si na nebeskou bránu
nezaťuká
ne, nezaťuká
Zatajil Kristu Pánu
že se v církvi šuká

Vrabci to cvrlikají
kukačka to kuká
ale on to tají
všichni ho znají

Jmenuje se: George Pell, Carlo Capella, Hans Groër,
Ivan Payne, Bernard Law, John Geoghan,

Józef Wesołowski, Erik Tvrdoň, Philippe Barbarin,
Vendelín Zboroň, Bernard Preynat, Marcel Puvák,
Luigi Ventura... a mnoho dalších...

Kdo přijde po mně

Už mě má holka už mě střídá
ztratila se mnou celý rok
kdo přijde po mně, ať je třída
já jsem jen opilec a cvok

Už mě má holka už mě mění
já bysem do té lásky kop
stačí dát čistý povlečení
abysem zmizel beze stop

Pár věcí ovšem nevyčistí
ty jsem jí natlouk do hlavy
kdo přijde po mně, ten to zjistí
a zmocní se ho obavy

Uslyší od ní moje věty
možná i celý souvětí
objeví moje tajný světy
s mou holkou ve svém objetí

Tak jim to zvolna začne skřípat
až jednou takhle v neděli
ona mu řekne: Ty jsi případ
Jestli chceš, budem přáteli

Už mě má holka už mě střídá
s módou je nutný držet krok

kdo přijde po mně, ať je třída
já jsem jen opilec a cvok

Kdo přijde po mně, čerti vědí
Ten chlápek s tváří tajemnou
ten po mně pro ty po něm zdědí
to co já po těch přede mnou

Kdyby smrtka měla mladý

Lidi se tisíc let mydlej a mydlej
bouraj si baráky, ve kterejch bydlej
Bouraj si baráky, střílejí zrádce
některý z nich to maj v popisu práce

Mají se na mušce, kdo koho složí
přesto však lidstvo se vesele množí
Přesto však lidstvo si vesele trtká
jediná sama je na všecko smrtka

Kdyby smrtka měla mladý
mělo by to svoje klady
hned by to šlo plynule
hned by to šlo plynule
Jednou kulkou, jindy hlady
mládí si ví ve všem rady
nemá skrupule
nemá skrupule

Kdyby smrtka měla mladý
bylo by to teď a tady
tady na Zemi
ve čtyřech případech z pěti
zvládly by to její děti
v pátém zase my

Bezdětná táhne však od obce k obci
Nabízí, slibuje, svádí k adopci
Nabízí, slibuje, láká a vábí
vydává propustky, zřizuje štáby

Na mě to nezkouší, ví, že já cuknu
jsou tu však mužové v zeleném suknu
Najdou v ní milenku, ano i mámu:
chlapce si osvojí a ještě dá mu

Zapomeňme na zásady
kdyby smrtka měla mladý
s kým by to bylo?
S kterým asi šťastným tátou?
Já bych nemoh se zubatou
ani za kilo

Kdyby smrtka měla mladý
byl by náš svět ve všem všady
nezávislý na Bohu
Jí však chybí předpoklady
nemá totiž ani vnady
ani dělohu

A tak se lidi dál mydlej a mydlej
bouraj si baráky, ve kterých bydlej
Bouraj si baráky, střílejí zrádce
některý z nich to maj v popisu práce

Tak jeden pracuje a druhej se dívá
marně se o tom všem v písničkách zpívá
marně se o tom všem v písničkách zpívá
člověk je smrtelný, práce je živá

Kočky z Letný

Tam na Letný
tam ve svahu
tam kočky koukaj
na Prahu
a nečíhají ani neloví
vždyť jim to denně nosím syrový

Když náladu
mám praštěnou
tak sypu kočkám
roštěnou
Sypejte kočkám, jinak zakrní
sypejte kočkám, kašlou na zrní!

Kočky z Letný
vy jste pěkný
volám na ně
když se setmí
Každá však si
hryže flakxy
já mám dávat
bacha na psy

Když vracejí
se z procházky
zde čumáčky
tam ocásky

dívám se, jak se vlní, potvory
jak si tloustnou za mé úspory

Kočky z Letný
vy jste pěkný
baštíte jak
nepříčetný
Už v tom děsným
shonu nespím
ale šáhnout
na vás nesmím...

Komu dnes

Komu dnes vášnivě natrhnu blůzku
nikdo se nehlásí
všecky mý přítelky odřekly schůzku
pro špatný počasí

Neřeknu kdyby tam padaly kroupy
to je fakt na mašli
ale je jen mlha a to je hloupý
Kampak šly?

Třeba šly za někým, kdo je fakt zvrhlý
za ňakým úchylou
nebo mi jenom tak potichu zdrhly
ou ou ou...

Odešly, už se mi nevrátí zpátky
proč jsem tak nesmělý
k jedné moc měkký a na druhou krátký
už mě nechtěly

Ani ta zrzavá ani ta stará
holky co chcete?
Nechám to uležet a uvidím zjara
až to rozkvete

M

Marný sen

Tak strašně, strašně toužím
po něčem velikém
Já nevím — po svíčkové
s trojitým knedlíkem!

Lví srdce, horké čelo
marný sen o štěstí —
Zas vepřo knedlo zelo
a jenom se šesti...

Mrazíš

Její slova byly studený a krátký, strohý a hladký:
Jasně Dobře Klidně Možná Jak kdy Nevím Třeba Ted'...
snad aby je když tak zas mohla vzít zpátky
ještě mě z nich mrazí jako led

Možná že by chtěla bejt laskavá a vřelá
nejde přece nakonec jen o slova
ale nikdo jí neřek, jak se to dělá
nepřinesla si to z domova

a já jí říkal:
Mrazíš mrazíš mrazíš
a všechno tím kazíš
ale ona neposlouchala a mrazila
a samozřejmě tím všechno zkazila

377 395 822
to je všechno, co tak o ní vím
to snad není ani pravda
zbyl mi po ní v hlavě jenom PIN

Nedá se říct, že by byla svině
nechci dělat ukvapený závěry
ale s každým jiným rozmlouvala plynně
mně věnovala jenom úterý
ale ne každý, jenom některý

a já jí říkal:
Mrazíš mrazíš mrazíš
a všechno tím kazíš
ale ona neposlouchala a mrazila
a všechno tím zkazila

Hltal jsem ty její slůvka
jak vyhlášky na sloupech podél trati
do uší mi fičel vítr ledovej
ale že bych byl tušil, že se to tak zhatí
pámbu uchovej

Její slova byly studený a krátký, hladký a strohý:
Jasně Dobře Klidně Možná Jak kdy Nevím Třeba Snad...
trochu z toho zábly nohy
ale uměla se krásně smát

a já vůl jí říkal
Mrazíš mrazíš mrazíš
a všechno tím kazíš
ale ona neposlouchala a mrazila
a všechno tím zkazila

N

Najatí vrazi

Najatí vrazi, mí přátelé draží
třesou se na práci každý jak lev
Na čele nápis Dnes vraždíme gratis
na líci úsměv a na rukou krev

Námezdní lháři se podivně tváří
jak by už cítili v útrokách kov
to proto, že klamou ne tělem, leč tlamou
děsí se obsahu napsaných slov

Najatí vrazi, mí přátelé draží
zvolili poslání nebezpečné
Chytají škodnou, tu seknou, tu bodnou
není to snadné, leč užitečné

Tak utíkej s nimi do deště a zimy
pozdvihnout lidstvo a napravit svět
Plížit se městem a potrestat trestem
docenty souvěti, doktory vět

Vyhledej oběť a bodni a odjed'
napíše o tobě místní plátek
Pak párkrát zalži a dají ti šarži
a všechno se vrátí zas na začátek

kde najatí vrazi, mí přátelé drazí
třesou se na práci — a já jdu spát
Bodejte, travte a dobře se bavte
já na to nejsem A nebudu lhát

Namrzají Nusle

Namrzají Nusle
jako na Sibiři
ponuře a hnusle
krajem se to šíří

Namrzají Nusle
Nusle namrzají
Rusové i Rusle
ty to znají

Mráz jen mráz — proč se nám do toho klima plete
Mráz jen mráz — tady nám řepka už nepokvete
A mráz jen mráz — ať už ty zelený táhnou k čertu
Mráz jen mráz — pláčou i soudruzi z Agrofertu

A namrzají Nusle
namrzají líce
namrzají rety
pozor na retnice

Namrzají Nusle
i ty beduíní
obouvají brusle
v plnovousech jíní

Mráz jen mráz — proč se nám do toho klima plete
Mráz jen mráz — tady nám řepka už nepokvete

A mráz jen mráz — ať už ty zelený táhnou k čertu
Mráz jen mráz — pláčou i soudruzi z Agrofertu

A namrzají Nusle
takhle v půli května
namrzají Nusle
namrzá i Letná

Namrzají Nusle!
Jásá smečka lidská
aspoň náká změna
i když klimatická

Mráz jen mráz — proč se nám do toho klima plete
Mráz jen mráz — tady nám řepka už nepokvete
A mráz jen mráz — ať už ty zelený táhnou k čertu
Mráz jen mráz — pláčou i soudruzi z Agrofertu

Nebudu bydlet v Québecu

Občas mi bejvá do breku
jak se mi tenčí šance
nebudu bydlet v Québecu
ani v Casablance
ani v Haagu
ani v Santiagu

Stěhoval jsem se z Proseku
stěhoval jsem se z Varů
nebudu bydlet v Québecu
ani v Ulanbátaru
ani v Haagu
ani v Santiagu
ani v Dillí
což je mi ale spíš milý

Potkal jsem včera Rebeku
řekla: Cítím to v kříži
nebudu bydlet v Québecu
nemluvě o Paříži
ani v Haagu
ani v Santiagu
ani v Dillí
což je mi ale spíš milý
ani v Minsku
ani v Čeljabinsku

Život je plnej nevděku
a perspektivy bídný
nebudu bydlet v Québecu
nebudu bydlet v Sydney
ani v Haagu
ani v Santiagu
ani v Minsku
ani v Čeljabinsku
ani v Dillí
což je mi ale spíš milý
ani v Gentu
ani v Sacramentu
ani v Riu
leda v krematoriu

Občas mi bejvá do breku
i když sluníčko svítí
nebudu bydlet v Québecu
zůstanu tady — v týhle řiti

Ani v Haagu
ani v Santiagu
ani v Dillí
moji milí...

Nehoda

Po nebi plují vzducholodě
ze kterých padá omítka
brouzdáš se nahá proti vodě
sladce ti zvoní kopýtka

Vzduchoplavci nám vlídně kynou
a půjčují si kukátka
tvá ňadra řadí nad hladinou
jak rozpustilá koťátka

Vilný faun na nás míří flétnou
povětrím sviští perutě
supové se již záhy slétnou
ke všem, kdož leží nehnutě

Náhle však hvízdla meluzína
kolem se přehnal vlkodlak
a plátky růže tvého klína
rozfoukal vítr do oblak

Neodpovídá

Můj miláček si svý soukromí hlídá
neodpovídá
Je to bída
deprese se stresem se střídá
neodpovídá

Můj miláček si svý soukromý střeží
a čas nám běží
Třeba si říká, že na tom nezáleží
a já už stěží
lovím ty blbý rýmy

Miláčku sladký odepiš
miláčku můj zvláště když
zvláště když vím
kde jsi a s kým
(a zase ten blbej vlezlej otřepanej rým
kterýho se ovšem asi nikdy nezbavím
a nezbavím
zvláště když vím
kde jsi a s kým...)

Můj miláček si svý soukromí hájí
a to je v háji
srdce mi na čtverečky krájí
a krájí

Můj miláček si svý soukromí chrání
a brání
bez slitování
Není k mání
vzkažte mu, že ho někdo shání
k milování

Můj miláček si svý soukromí hlídá
neodpovídá
Je to bída
deprese se stresem se střídá
neodpovídá
asi tam nemá signál...

Nevěra

Nevěra se nevyplácí
končívá to funusem
už mou holku funebráci
zasypávaj humusem

Žádná hudba tady nezní
když ji dávaj do země
jen já zpívám, že jsem bez ní
jako ona beze mě

Stála tam s tím virtuosem
vysvlečená donaha
s jiným by to seklo o zem
já jsem silná povaha

Kdo tu holku vysvlík, ptám se
On řek: Moje piáno
párkrát jsem jí přehrál Brahmse
no a měl jsem vyhráno

Klávesnice náhle zrudla
a jen zvolna zasychá
komorní A, to je kudla
zaražená do ticha

Žádná hudba tady nezní
opus ani rock'n'roll
jen já zpívám, že jsem bez ní
chvíli v dur a chvíli v moll...

Něžný odpůrce kondomu

Udělal jsem si dvě děti
a pomýšlel bych na třetí
nejsem však z mužů kteří jdou
a bezhlavě to risknou
Já jsem s tím přišel za ženou
a dal to na uváženou
ona však rázně pravila:
Jedině s externistkou!

I dechlo jaro v srdce mé
šeptalo Vstaň a půjdeme...
Noc byla vlahá, měsíc hrál
barvami duhovými
Přede mnou teplá večere
a za mnou dveře k nevěře
To dilema je k popsání
jen obkročnými rýmy

A tak jsem vyšel do noci
a už mi není pomoci
(Tolik mi toho bože je
jen pomoci mi není...)
Teď bloudím k domu od domu
něžný odpůrce kondomu
neubližuji nikomu
a kráčím k zatracení

Udělal jsem si dvě děti
a pomýšlel bych na třetí
a v tom je moje prokletí
a taky moje šance
Udělal jsem si dvě děti
rukojmí nebo oběti
dvě krátké zmínky v závěti
zodpovědného štvance...

Noc

V soumraku vranám
žal hrdlo svírá a nám
srdce rozdírá

Obzory ztmavly
jen Luna blýská šavlí
zavírej oči

Stále se stmívá
a modrá morda temna
o tobě zpívá

Nocí úzkosti
je dlouhé bdění ke dni
ještě chceš mlčet?

Polož mi kámen
temnými blaty půjdu
světýlko v očích

V obzoru střepy
sklo skřípe mezi víčky
slepá beznaděj

Záludně svítá
a škvírou pode dveřmi
srdce se plazí

Je ve mně díra
a zvíře neumírá
a obruč hoří

V úsvitu vranám
žal hrdlo svírá a nám
srdce rozdírání

Noční můra

Včera v noci jsem se ve snu
neobvykle nudil
zdálo se mi, že se mi zdá
že už jsem se vzbudil

Zdálo se mi, že se mi zdá
že jsem dávno vzhůru
a se sítkou na motýly
honím noční můru

Dohnal jsem ji sice k smrti
stačilo jen málo
ale pak jsem přišel na to
že se mi to zdálo

Tuším, že tím ve tvých očích
nepatrně klesnu
když ti řeknu, že se mi zdá
že žiju jen ve snu

A to není žádnou drogou
ani alkoholem
nýbrž tím, že noční můry
pořád krouží kolem

0

Okolo mlejna

Kampou okolo mlejna
cesta je beznadějná
protože stejně
skončí ve mlejně
To se tam naválí
všichni ti její bývalí
při pivu, při meruňce
čekaj, až vyjde slunce
a čekají tam na baru

Já taky chci tu
která přichází za úsvitu
ta malá bloncka
léčí mý smutky z loňska
Léčí, léčí
ty mý a ještě něčí
jedno malý
a všem se rozum kalí
a čekají tam na baru

Má společnice
má žlutý oči psice
krvavý bělma
ach šelma
Sama, tak sama
proplouvá zástupama
jenom chvíli

a muži kvílí: Jau jau
a čekají tam na baru

Kampou okolo mlejna
cesta je beznadějná
protože stejně
skončí ve mlejně
To se tam naválí
všichni ti její bývalí
při pivu, při meruňce
čekaj, až vyjde slunce...

ó

Óda na dezerci

Hned jak začla ofenzíva
nalil jsem se jako slíva
i když jinak nepiji
Rozloučiv se s kamarády
vykročil jsem, avšak zády
ku frontové linii

Zpívám píseň dezertéra
jako jsem ji zpíval včera
Sbohem válko líbezná
S tankem nejsou žádný špásy
poněvadž má dole pásy
kráva železná

Zpívám píseň zrádce vlasti
ačkoliv jsem téměř v pasti
vyčuchá mě pes
Už vidím tu chvíli trapnou
jak sem vlítnou, jak mě drapnou
a daj do želez

Jednoho však nepotěší
když ho druhej někde věší
já bych to bral tragicky
Že je mi to proti srsti
tak se skrejvám Máš mě v hrsti
a to jednou provždycky

Hned jak začla ofenzíva
nalil jsem se jako slíva
i když jinak nepiji
Rozloučiv se s kamarády
vykročil jsem, avšak zády
ku frontové linii

Zády k frontě, k týlu čelem
sám sobě jsa velitelem
šel jsem celou neděli
Lásko, už se můžeš těšit
lehce zraněn, avšak sešit
čekám na tvé povely

P

Pepa

Včera Pepa nejed, jindy jí
snad se inspiroval Indií
nebo jinou zemí některou
kde též pravidelně nežerou

Žádný jitrnice, jelita
Pepu láká vyšší entita
Žádnou slivovici, žádnéj chlast
Pepu láká ňáká z vyšších kast

Pepa doufá, že se převtělí
copak vy byste to nechtěli?
Změnit tělo, změnit totožnost
za tu a tam ňákou pobožnost

Kdo se chtějí státi asketou
ať si před svým prahem zametou
ať si vyluxují v brlohu
jinou radu vám dát nemohu

Pepa ten si sice vysaje
jinak ale vcelku krysa je:
V noci se z něj stává bestie
chlastá mešník, žere hostie!

Zčásti z hladu, zčásti ve zmatku
sežral i pár svatých ostatků

Jedno svaté ucho, svatou kost
teď už nebude mít nikdy dost

Církev na to hledí s nevolí
ale Pepu břicho nebolí
Vyšla z něho svatá stolice
viděla to celá ulice

Podolí

Když jsem jel z Pankráce dolů zkratkou
viděl jsem v Podolí scénu sladkou
sladkou, sladkou
kráčeli spolu křižovatkou
mladej tatínek s mladou matkou
sladkou, sladkou

Andělský chóry zněly zleva zprava
madonka byla lehce popelavá
sotva to stihli
nikdo na ně neřval, kam se ženou
vždyť přecházeli na červenou
což je barva lásky

Podolí Podolí Podolí...

Ona upadla, ale zase vstala
síťovka se jim celá vysypala
ňáký jogurty — ňáký mlíko
posbírali to, vzali klíčky
a doma si to složej pěkně do poličky
ježíšmarjá, taková krása

Jestli my nemáme miláčku pech
nepůjdem spolu takhle po nákupech
ne my dva asi ne
můžem to svádět, na co chceme

co všechno spolu nebudeme
ale je to tak

Podolí Podolí Podolí...

Když jsem jel z Pankráce dolů zkratkou
viděl jsem v Podolí scénu sladkou
sladkou, sladkou
kráčeli spolu křižovatkou
svatej otec se svatou matkou
sladkou, sladkou

V laciným hotelu ani půlku
nějak jsem zapomněl na pilulku
ale šlo to, šlo to
ne sice zrovna nák fantasticky
ale tak normálně jako vždycky
šlo to, šlo to, šlo to

Podolí Podolí Podolí...

Miláčku, bylo nám spolu hezky
ještě si schovám ty esemesky
já jo, já teda jo
abysem věděl, co to bolí
až zase pojedu skrz Podolí...

Posad' se doktore

Posad' se doktore, ať mi nevyneseš spaní
zkrat' svoje kydy, prodluž mý umírání
já vím, už jsi mě viděl jít na druhou stranu
kdo to moh tušit, že ještě jednou vstanu
tak mi dej šanci, zařid' to jakkoliv
ať tady po sobě nenechávám chlív

Proč mi to Pane děláš těžší
každej tu na tvou lásku hřeší
a mně nezbejvá než se ptát:
Proč mi to Pane děláš těžší
to už mě asi nemáš rád

Potkal jsem doktore svou smrt už celkem zblízka
už ani nevím, komu se po kom stýská
a nepoznám ji Ach ta moje hlava
už ani nevím, kdo koho vyhledává
Je třetí s námi na každým rendez-vous
říkám svý lásce Je i v tvém úsměvu

Proč mi to Pane děláš těžší
Někdy mám pocit, že tě těší
součet mých omylů a ztrát
proč mi to Pane děláš těžší
ty jsi mě nikdy neměl rád

Zařid' to doktore, ať ještě nezahynu
ať nejdřív umřou, kdo znají mou vinu
žádný zázraky od tebe přece nechci
jen mi to prodluž, čekám na injekci
porad' si doktore, porad' si ber kde ber
ať se čistý otisknu do paměti svých dcer

Proč mi to Pane děláš těžší
Je ze mě tlustej strejda s pleší
holky se ke mně nechtěj znát
proč mi to Pane děláš těžší
což jsem tě náhle začal srát?

Vždyť vidíš doktore, modlím se, ale asi moc tiše
a všechno je to fráze a rutina a klišé
věřím jen v lásku a ve tvou medicínu
a nechci nic, jen uklidit svou špínu
do tebe vkládám své naděje a přání:
zkrat' svoje kydy, prodluž můj umírání...

Postel úzká

Postel úzká
co to tam na ní vedle mě spinká?
Je to nějaká ruská Ruska z Ruska
nebo nějaká Ukrajinka

Ještě chvíli spinkej, ještě chvíli
do vlasů mi fuň a slintej na polštář
maso bílý
němá tvář

Ještě oči neotvírej
ještě chvíli se chci dívat ze všech stran
sokol bílej
padá na Kalemegdan

Spinkej má něžná pracující
vlna šplouchá o dunajský břeh
město spící
sní sny o snech

Spinkej, spinkej zvěři lítá
však to známe — stesk nerozchodíš
podívej, venku svítá
tak naposled pojd' ke mně blíž

Rudý ráno
a hebké pihy hvězd

dokonáno
jest

Raněná zvěř se vzpíná
pamatuj si, co je to za den
konec října
nad Bělehradem

Potkan

Byla jedna země fikaná
a lidi tam taky
Zvolili si králem potkana
poněvadž byl vychcanej jak mraky

Projevil se jako mršina
do dne a do roka
ale volila ho většina
pomohla rodná stoka

Ted' pije krev podle tradice
abstáky ho ničí
vždyť má natažený hadice
v Rusku v Číně ba i v zahraničí

Národu prý život usnadní
hrá si na dobrého otce
je to ale zvíře odpadní
ať si tvrdí, co chce
ať si tvrdíkuje, co chce

Dál si mrcha trčí v úřadě
už mu teče, kdyby jenom z nosu
už by měl bejt dávno na řadě
ale smrt si nechce zasrat kosu

Byla jedna země fikaná
a lidi tam taky
zvolili si králem potkana
poněvadž byl vychcanej jak mraky

Ňák se nám to zvirtlo, občani
ohryzanej prapor sotva visí
přemnožili se nám potkani
dřív byly jen obyčejný krysy

Prší nám do campari

Prší nám do campari
prší nám do campari
není to metafora
prší nám do campari
prší nám do něj shora
prší nám do campari

prší nám do campari
déšť dávno odehnal
milenecký páry
jen my tu tvrdneme dál...

Prší nám do campari
prší nám do campari
voda to všecko ředí
prší nám do campari
je málo odpovědí
prší nám do campari
otázky na rtech pálí
prší nám do campari
prší nám do campari

Ptám se — a zase nic
A co by jako mělo?
Prší nám do sklenic
campari zružovělo

Prší nám do campari
prší nám do campari
a jsou v tom nějaký čáry
prší nám do campari
a je to kých všech kýchů
prší nám do campari
že miluju tvou...
prší nám do campari
prší nám do campari

prší nám do campari
už je to plný sraček
z kostela svatý Kláry
je slyšet umíráček...

Prší nám do campari
prší nám do campari
a smutek zaťal spáry
prší nám do campari
a srdce drásá drápem
prší nám do campari
a oba dva to chápem
prší nám do campari
prší nám do campari

Ptám se — a zase nic
A co by jako mělo?
Prší nám do sklenic
campari zružovělo...

Prší nám do campari
prší nám do campari
láska je krev a cáry
a co se srdce týče
dál truchlí po tvé...
prší nám do campari
prší nám do campari

Psové

Byl jeden muž v České Třebové
kterej zdravil psové
psové, ach psové

Zdravil je tiše a někdy jenom v duchu
popřál a nedbal na předtuchu
psové, ach psové

Trochu se bál, že ho při tom chytí
svaz chovatelů a další sodomiti
psové, ach psové

A taky jo, v noci ho jali
a potom ho tam ukamenovali
psové, ach psové

Každej pes má mít svýho člověka
co tady s chlapem, kterej před psem smeká
psové, ach psové

Na kámen kámen mohyla se klene
choděj tam psové všeho plemene
psové, ach psové

Loučí se všichni, který ho znali
do rána pomník značkovali
psové, ach psové

Byl jeden muž v České Třebové
vzali si ho psí apoštolové
psové, ach psové

Psí hvězdu Sirius měl v horoskopu
nechal tu dobrou pachovou stopu
psové, ach psové

R

Romance postmoderní

Pili jsme pivo s přáteli
a po devátém kozlu
hovořil jeden o dobru
a druhý zase o zlu

Já pravým uchem naslouchal
a ven to pouštěl levým
a mlčel jsem neb k tématu
nic podstatného nevím

Hospodou pára voněla
z nějaké nóbl šlichty
a nad ní mládež skláněla
své postmoderní ksichty

Naproti slečna unylá
poslední knedlík zdlábla
a s plnou hubou mínila:
Život je dílo ďábla!

Třeba jo slečno, třeba ne
odpověděl jsem břitce
Co víc by chtěla od chlapa
těsně po čtyřicítce

Já vidím život prostince:
možná že je to studna

a tak se držím hostince
a líbí se mi u dna

Dál sedám v koutku nad pivem
a telecími párky
ve vzduchu visí modrý dým
na hajzlu Literárky...

Rozhovor s Pepkem

Co se to tam v listí
co se to tam bělá?
Je to něčí hlava
věkem ohnusnělá

Bože, to je lebka
sousedovic Pepka!
A podle ní tělo
co s ní souviselo!

Ouvej, souviselo
a už nesouvisí
už mi zatlačili
ty očička krysí

Já jsem za ním zašel
já ho exhumoval
abych tady nad ním
takhle rozumoval:

Jaký jsi to býval
jinoch osvalený
když jsi na kanapi
líhal rozvalený

Temeno jsi míval
bujně zavlasené

úsměv jako negr
tváře vypasené

Pepku, dej mi zprávu
než mě hrobník chytí
jak je to daleko
od bytí k nebytí!

Pepek se jen usmál
bezmasou čelistí
a střelhbitě zetlel
rozplynul se v listí

Ř

Řekněte to mému psovi

Už mi začla dovolená
už mi pište absenci
už mě berou na ramena
štyry krásný mládenci

Byl jsem tu jen pro vostudu
ví to celá hospoda
ode dneška radši budu
čuchat kytky zespoda

Řekněte to mému psovi
jinej ať tam nechodí
a kdo už mi koupil věnec
ať ho zase zahodí

Celej život jsem byl lichej
celej dlouhej život sám
tak ať mám i funus tichej
jak za stannýho práva flám

S

Sněmovní

Mám byt podkrovní
v ulici Sněmovní
co s ním zkusím, to nemáte zdání

Zvlášť když poslanci
co žijou z mejch financí
parkujou tu kvůli zasedání

Mají tu práci
vyšvihli se nahoru
bejvalí svazáci
a soudružky z národního výboru

A mám byt podkrovní
v ulici Sněmovní
co s ním zkusím, to nemáte zdání

Zvlášť když poslanci
co žijou z mejch financí
parkujou tu kvůli zasedání

Žiju s rodinou
obklopen spodinou
napříč celým politickým spektrem

Jsou tu zajisté
komunisté — fašisté
každému se měří stejným metrem

Mají tu práci
vyšvihli se nahoru
bejvalí svazáci a veksláci
a soudružky z národního výboru
a z pionýrskéjch táborů

A mám byt podkrovní
v ulici Sněmovní
co s ním zkusím, to nemáte zdání

Zvlášť když poslanci
co žijou z mejch financí
parkujou tu kvůli zasedání

Komu záleží
na mém boji s verbeží
v politice nikdo nezná bratra

Jsou prý zvolení
jen já bez dovolení
jen já na ně mohu hledět spatra

Mám byt podkrovní
v ulici Sněmovní
jen si říkám, jak já k tomu přijdu

Když tu poslanci
co žijou z mejch financí
demonstrujou denně ducha bídu

Mají tu práci
vyšvihli se nahoru
bejvalí svazáci a veksláci a pasáci
a soudružky z národního výboru
a z pionýrskéjch táborů
co pamatujou Sodomu i Gomoru

A mám byt podkrovní
v ulici Sněmovní
co s ním zkusím, to nemáte zdání

Zvlášť když poslanci
co žijou z mejch financí
zasedaj tu kvůli parkování...
parkujou tu kvůli zasedání

Sonet o blbosti

Prožíval jsem tuhle krutá muka
ještě dnes mi není do zpěvu
naslouchal jsem totiž výlevu
ignoranta, tupce, nedouka

Mít jak sultán svého mameluka
rozkázal bych: vypucuj si meč
a sejmi ho za tu blbou řeč
jsem však sám a třese se mi ruka

Chovám pravda jistou nedůvěru
k lidem zjevně mdlého charakteru
horší však jsou tupé pytle střev

Zradu, lež a jiné podlé skutky
stačí trestat udělením důtky
ale blbost — blbost žádá krev!

Asi bych to neměl nahlas říkat
ale nejhorší jsou kritici
uvijte jim něžnou kytici
přivoní a hned ji začnou žvýkat

Autor prý se s nimi musí stýkat
chce-li se udržet na špici
leckdo však má křeč a zimnici
jen slyší to stádo z dálky hýkat

Já to chápu jako tradici
hadí slinou kolem sebe stříkat
šířit lepru, mor a příjici

A že nemám valnou ambici
nechám sebou literárně smýkat
aniž mi to zhorší stolicí!

SOS

Lidé jsou tajemné bitevní lodě
a těla železná
z dychtivé lásky se pouštějí k vodě
nikdo se nezná

Pozorují se periskopy
minou se, nebo neminou?
Zanechávají z pěny stopy
a ty se záhy rozplynou

Tam v mlze žijí pro obrysy
když hrdé přídě zdvíhají
kdes hluboko však sídlí krysy
a číhají

Já křižník se slávou připlouvám z honu
zní píseň vítězná
Ach ne, řvou sirény!
Troskotám, tonu
Nikdo mě nezná

T

1984

Netěší mě korbel
netěší mě žvanec
čtu, co napsal Orwell
jsem jak ztroskotanec

Jako ztroskotanec
bloumám po vesmíru
státní zaměstnanec
kterej ztratil víru

V hlavě mám jen bordel
ač to říkám nerad
Orwell Orwell Orwell
tos mi neměl dělat...

Prej se tady snoubí
s vědou fantazie
A já křičím Houby!
Vivat Eurazie!

Čtu, co napsal Orwell
je to smutný psaní
a jdu pro revolver
Začíná mi ranní

Tisíc žen

Jeden můj známej měl prej tisíc žen
jako Georges Simenon
co psal ty detektivky
a já jen
dvě tři dívky

Tisíc žen
to se tak někdo narodí
už s takovouhle vlohou
tisíc žen
to je tisíc tváří, tisíc jmen
a v ideálním případě i dva tisíce nohou

Takovej člověk ví, že nežil marně
nic nechce měnit ve zlosti
a netráví čas na cvokárně
s komplexem méněcennosti

To já bych změnil všecko od začátku
jinýho otce, jinou matku
jinou ženu a jiný děti
a jinou barvu pleti
a jiný názory a jiný přátele
a jinou kliku z jiný prdele
a vždycky všecko odjinud a jinudy a jinam
a jen pro pořádek připomínám:

Nic na tom není
všechno se změní
všechno se opraví
hlava i pohlaví

Tisíc žen
to se tak někdo narodí
a svět se okolo něj točí
tisíc žen
to je tisíc tváří, tisíc jmen
a v ideálním případě i dva tisíce očí

Takovej člověk ví, že nežil marně
nic nechce měnit ve zlosti
a netráví čas na cvokárně
s komplexem méněcennosti

A já se trápím kvůli jedný s dvěma
ne, nechvalte mi dobrej vkus
vždyť je to vyšumělý téma
i na to utahaný blues...

Tralala

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
tralala lala

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
jenom tak enebene
a na to se zapomene

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
jenom tak enebene
jenom tak v cukuletu
nebo se sakra pletu

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
jenom tak enebene
jenom tak v cukuletu
jenom tak natotata
asi jsi byla státa

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
jenom tak enebene
jenom tak v cukuletu
jenom tak natotata
jenom tak s prstem v nose
a co se má posrat, posralo se

Tralala lalala
jak jsi mě milovala
jenom tak halabala
jenom tak enebene
jenom tak v cukuletu
jenom tak natotata
jenom tak s prstem v nose
jenom tak levou zadní
jenom tak mýrnyxtýrnyx
jenom tak lážo plážo
jenom tak halabala
co jsi to udělala...

Tralala lalalala
jak jsi měl milovala
jenom tak halabala
jenom tak třesky plesky
a stejně to bylo hezký!

U

U vás v kuchyni

V cizích bytech, v cizích postelích
v cizích městech, v levnejch hotelích
nebo možná správnějc v hotelech
to je jedno, šlo jen o pelech

v nepoznamenaným prostředí
kde o tobě nic nevědí
tam si láska, tam si ustelem
kde nešukáš se svým manželem

kde si tvoje děti nehrají
kde tě neznají

Tys mě chtěla u vás v kuchyni
víš jak se při tom stůl zasviní?
Převrhne se slánka, sklo se rozbije
ani to nemusej bejt orgie

Najdi místo neposkvrněný
který nemáš s nikým spojený
aspoň neutrální peřiny
chci do tebe vstoupit bez viny

kde si tvoje děti nehrají
kde tě neznají

Miláčku, já vlastně nebrečím
neboj, já se vyléčím
vyležím tu lásku s Priessnitzem
toho neznáš — jeden mladej kluk od nás z ulice

Ještě se mě dotkni, nebo radši ne
na čem tvoje ruka spočine
to mě bude bolet navěky
nechci chcípnout na tvý doteky

kde si tvoje děti nehrají
kde tě neznají

V cizích bytech, v cizích postelích
v cizích městech, v levnejch hotelích
nebo možná správnějc v hotelech
pravidla povolují obě možnosti
ale je to jedno, šlo jen o pelech

v nepoznamenaným prostředí
kde o tobě nic nevědí
tam si láska, tam si ustelem
kde nešukáš se svým manželem...
nebo přítelem...
nebo co to je...

Udavači

Proč jen ti udavači
práskaní
vždy když je můra tlačí
řeknou si: Už to stačí
Vezmou si radši prášek na spaní

Spí po něm sladce
jako mimina
udavač, vrah či zrádce
žádný sny o oprátce
Čas všecko setřel, život začíná

Proč jen ti udavači
práskaní
životem klidně kráčí
Pán Bureš, nech sa páčí
A pámbu na to hledí v ústraní

Čas všecko setřel, vina nevina
Ta doba byla jiná
a člověk zapomíná
co národu dal Karel Sabina

V dojetí slzy kanou
na vestu
minulost nechme stranou

teď máme zaprodanou
teď máme Zaprodanou nevěstu

Proč jen ti udavači
udatní
životem klidně kráčí
nomenklaturní sráči
a za nima pak všichni ostatní
a za nima my všichni ostatní...

UFO

Na nohou tenisky, na zádech krosnu
kráčel jsem Saharou
viděl jsem přistávat bytosti z kosmu
ne, nebyl jsem pod parou

Vylezly z létadla zvaného UFO
s projevy přátelství
já ale neslyším na jedno ucho
a tak jsem jim pověděl svý:

Jsem mluvčí planety vysokých pecí
a nízkých způsobů
je tady hluboko k podstatě věcí
a mělko do hrobu

Jen lehké ženštiny se tady najdou
a těžké divize
tak to tu zlehčuju lacinou srandou
za drahé peníze

Všichni mí bližní jsou sami a v úzkých
široko daleko
a i když jsem po čertech natvrdlý chlapík
jsem z toho naměkko

Zkrátka jsem s cizinci hovořil po svém
jenže v té vteřince

přiletěl zmocněnec pro styky s kosmem
ředitel zvěřince

Pronesl s úsměvem lstivého žrouta:

Mám pro vás prima věc

zavřete oči

A nandal nám pouta

Spadla klec

Usměj se na mě

Pondělí úterý sobota neděle
známý hlas po ránu tahá mě z postele
fízlové národu zpívají vesele
k práci
fízlové z Děčína, fízlové z Putimi
od jara do léta, od léta do zimy
od jara do léta, od léta do zimy
jak ptáci

Tak mě to rozteskní, že musím do polí
anebo do lesů, kde už to nebolí
daleko od lidí můžu si cokoli
v doubí
můžu si cokoli, můžu si do šera
hulákat Cohena, hulákat Hašlera
hulákat Cohena, hulákat Hašlera
z hloubi

Usměj se na mě, usměj
ať je ten svět míň hnusnej
zasměj se na mě, zasměj
ať se mi zdá zas krásnej

Křičím ty výčitky od stromu ke stromu
topím je ve vodě, sypu je do lomu
a jinak nepovím nikdy a nikomu
co mě dusí

Je to tak ozdravné hulákat po lese
jeden by nevěřil, co ten strom unese
jeden by nevěřil, co ten strom unese
když musí

Pondělí úterý sobota neděle
známý hlas po ránu tahá mě z postele
fízlové národu zpívají vesele
k práci
fízlové z Děčína, fízlové z Putimi
fízlové z Těšína, fízlové z Chrudimi
od jara do léta, od léta do zimy
jak ptáci

Usměj se na mě, usměj
ať je ten svět míň hnusnej
zasměj se na mě, zasměj
ať se mi zdá zas krásnej

Není to fatální, není to pohroma
je to jen taková nálada pitomá
a kdo si úsměvy schovává na doma
ten přečká
dám-li se do pláče anebo do zpěvu
všecko je zakleto v jediném úsměvu
všecko je zakleto v jediném úsměvu
a tečka

Mívám splíny a stresy a deprese
všecko mě rozhodí, všecko mě roztřeše

snad je to nátura, snad je to profese
snad stáří
dám-li se do pláče anebo do zpěvu
všecko je zakleto v jediném úsměvu
všecko je v jediném úsměvu zakleto — ...
jak se to proboha miláčku, jak se to
tváříš?

Usměj se na mě, usměj
ať je ten svět míň hnusnej
zasměj se na mě, zasměj
ať se mi zdá zas krásnej

V

V masně

Celý český národ vepře jí
nepřátelé mu to nepřejí
oni jedí jinak a sice
mušle škeble šneky ústřice
míchají to se zeleninou
zřejmě tedy brzy vyhynou
Celý český národ vepře jí
vepři, ti se nikdy nepřejí!

V masně, v masně
v masně je krásně
z dálky
mávají nám párky
před námi za námi
houpají se salámy
těžko čelit
vůni jelit
buďto se pasem
nebo se živíme masem!

Celý český národ vepře jí
nepřátelé mu to nepřejí
oni jedí jinak a sice
mušle škeble šneky ústřice
míchají to se zeleninou
zřejmě tedy brzy vyhynou

Celý český národ vepře jí
vepři, ti se nikdy nepřejí!

V masně, v masně
v masně je krásně
nádherně
může být i v prádelně
skvěle
může být i v cele
ohromně
na stromě
ale tak úžasně krásně
je vlastně jen v masně
no jasně!

V tísní

Ten člověk na rtech s písni
proč asi
proč se tu mrcasí
v takovém počasí
když se stmívá?
Bud' není místní
nebo je v tísní
furt jen zpívá

Hadry mu smrděj plísni
proč leží
na nábřeží
o co mu běží
a kam se dívá?
Bud' není místní
nebo je v tísní
furt jen zpívá

Zkřísni ho, Pane, zkřísni
furt se tu vometá
od léta
příšera stoletá
a ta píseň tklivá
Bud' není místní
nebo je v tísní
furt jen zpívá

Ještě si něco vysní
přileze
zatouží po něze
ale všechno má svý meze
vždyť je jako slíva
Buď není místní
nebo je v tísni
furt jen zpívá

Ale člověk bez dechu
tu píseň jako útěchu
už nedozpívá

Vegetarián

Některý tvorové se maj
já myslím například ovce
choděj si po světě v kožichu
každá si žere, co chce

Ten chlap, co přišel k nám do hospody
měl ovšem bílou košili a frak
a byl to vegetarián
co nejí maso a tak

Ne ne ne ne
já jsem tam nebyl
tenkrát jsem do hospod
ještě nechodil

ne ne ne ne
já jsem ho neznal
to mi o něm jen
někdo povídal

Nedal si kotlet na žampionech
specialitu šéfa kuchyně
což silně pobouřilo
všecky chasníky v dědině

Sběhli se kolem z celý vsi
to bylo něco pro ně

vepředu ti, co žerou psy
a vzadu ti, co jedí koně

Ne ne ne ne
já jsem tam nebyl
já jsem po něm tím
šutrem nehodil

ne ne ne ne
já jsem ho neznal
to mi o něm jen
někdo povídal...

Z

Za chvíli

Za chvíli, za chvíli
zachví-li se čili zachvěje
zasténá, zakvílí
zaúpí, zahřeje
je tady ještě naděje
malá
ale je, ale je, ale je

Nebo mi něco nalhává
ta třetí kulhavá

Za chvíli do ouška
až mi jako Bystrouška
zavrčí, zaskolí
může se stát cokoli
je tady ještě naděje
malá
ale je, ale je, ale je

Nebo mi něco nalhává
ta třetí kulhavá

Za chvíli zakňučí
schoulí se mi v náručí
prohne se jako pod proudem
zavrní, zapřede
jak to jen ona dovede

je tady ještě naděje
malá, ale je, ale je

Nebo mi něco nalhává
ta třetí kulhavá

Ale až do změní zvuků
zašeptám Dej mi ruku
a ta ruka už nebude její
je po naději
je po naději
je po naději
je po naději

Ž

Žalozpěv pro vojenské sekretářky

Zdá se mi v noci o válce
podivné vídám obrazy
Ráno mi chodí v obálce
povolávací rozkazy

Zdá se mi, že jsem pověřen
a velím hochům ve zbrani
ale náš čas je vyměřen
kolem už krouží havrani

Bloudím řadami postelí
v pachu nemyté pleti
já — zbabělý a dospělý
oni — divoké děti

Zdá se mi, když je po boji
že nevím jistě, zda jsem pad
neodpočívám v pokoji
na těle zvlhlý rovnošat

V bitvě jsem přišel o nohu
svého těla se štítím
pohnout se, křičet nemohu
jen bolest smrti cítím

Neodpočívám v pokoji
celou noc slyším nářky
ráno mi píší na stroji
vojenské sekretářky

Prosím ty dámy Přestaňte
s vábením smrti laškovným
na moje poste restante
už neplýtvejte poštovným

Nezbylo ve mně vůbec nic
pro nepřátelské kulky!

A bojím se těch úřednic
maj prázdné oční důlky

Ženatej chlap

Jsem ženatej chlap
mám štyry a půl
ty každej měsíc
dám starý na stůl

a ve dne jsem v práci
a v noci jsem s ní
ne ne ne
dýl mě neudrží

Zkapalním plat
a hned je mi hej
jsem trochu vláčnej
a trochu tuhej

jen v rodinným kruhu
jsem dočista sám
Pán Bůh ví
proč se nevoddělám

Ten rodinnej kruh
je trochu bludnej
a trochu těsnej
a trochu nudnej

máš ze všeho trochu
a z ničeho nic

máš máš máš
všecko napolovic

Jsem ženatej chlap
mám štyry a půl
ty každej měsíc
dám starý na stůl

a miluju změnu
a miluju zvyk
já já já
těžkej dialektik

Ediční poznámka

Knih *Do smrti nejdelší* přináší autorský výběr z písňových textů Jiřího Dědečka, které jejich autor nazpíval a nahrál v letech 2003 až 2021 na svá CD *Kdyby smrtka měla mladý* (2003), *Řekněte to mýmu psovi* (2006), *Prší nám do campari* (2010), *Kočky z Letný* (2013) a *Nebudu bydlet v Québecu* (2021). Popis těchto CD zpracoval Lubomír Houdek, tiskneme ho níže. Nezařazeny zůstaly texty *Český porno*, *Kuna ví*, *U Žatce* a samozřejmě starší texty, obsažené na CD *Kočky z Letný*. Text *Cizí holka* vyšel jako část písně *U Žatce*.

Texty řadíme abecedně. Pro knižní vydání zde vycházejí nově zredigovány, v jednotlivostech se tedy liší od podoby publikované v bookletech jednotlivých CD.

Jiří Dědeček: **Kdyby smrtka měla mladý** (2003)
(2003, Indies MG, CD, MAM205-2)

1. *Romance postmoderní*; 2. *Sonet o blbosti*; 3. *Pepa*; 4. *Kdo přijde po mně*; 5. *Nevěra*; 6. *Komu dnes*; 7. *Český porno*; 8. *Něžný odpůrce kondomu*; 9. *Ufo*; 10. *1984*; 11. *Vegetarián*; 12. *Jako anonym*; 13. *Rozhovor s Pepkem*; 14. *Žalozpěv pro vojenské sekretářky*; 15. *Do smrti nejdelší*; 16. *Óda na dezerci*; 17. *Kdyby smrtka měla mladý*

Hudba Jiří Dědeček (1-4, 6-9, 11-17), Jan Burian (5), lidová (10)

Texty Jiří Dědeček

Jiří Dědeček – zpěv, kytara; Viktorie Dědečková – zpěv (12, 15), flétna; Jaroslav Novák – kytara; Jaroslav Krasničan – akor-

deon; Tomáš Pavlán – klavír, klávesy; Slávek Forman – housle;
Václav Rout – foukací harmonika; Marcel Pindel – bicí
Obal Luděk Kubík, foto Jitka Dvorská

Jiří Dědeček: **Řekněte to mému psovi** (2006)
(2006, Indies MG, CD, MAM305-2)

1. Kuna ví; 2. Agnostik Pepa; 3. Ženatej chlap; 4. U Žatce; 5. Jako
tok horské říčky (báseň); 6. Nehoda; 7. Ať si vezmu na sebe co chci;
8. Najatí vrazi; 9. Marný sen (báseň); 10. V masně; 11. 99 holek
ze 100; 12. JáMy (báseň); 13. Řekněte to mému psovi; 14. Usměj
se na mě; 15. SOS; 16. Hotelový sluha; 17. Noční můra; 18. Až
budem starý

Hudba Jiří Dědeček (1-4, 6-8, 10, 11, 13-18), Jan Burian (17)

Texty Jiří Dědeček

Jiří Dědeček – zpěv, kytara (1-4, 7, 8, 10, 11, 13-15, 17, 18);
Jaroslav Novák – kytary, baskytara, klávesy; Tomáš Pavlán –
klavír; Marcel Pindel – bicí
Obal Luděk Kubík, obraz David Bartoň

Jiří Dědeček & Úterý: **Prší nám do campari** (2010)
(2010; Indies MG, CD, MAM830-2)

1. Je po plese; 2. U vás v kuchyni; 3. Za chvíli; 4. Mrazíš; 5. Prší
nám do campari; 6. Jenom ta láska; 7. Neodpovídá; 8. Okolo
mlejna; 9. Tralala; 10. Podolí; 11. Posad' se doktore; 12. Tisíc žen;
13. Postel úzká; 14. V tísní; 15. Noc

Hudba a texty Jiří Dědeček

Jiří Dědeček – zpěv, kytara; Jaroslav Krasničan – akordeon;
Vojtěch Heřmánek – baskytara; Marcel Pindel – bicí; Vladi-
mír Adamský – baskytara (6)

Obal Luděk Kubík a Jan Čumlivski, foto Eliška Odstrčilová,
Kateřina Simerová, ilustrace Jan Čumlivski

Jiří Dědeček: **Kočky z Letný** (2013)

(2013, Indies MG, CD, MAM847-2)

1. *Konec sezóny*; 2. *Synek z Moravy*; 3. *Podolí*; 4. *Zabili trafikantku*; 5. *Holky z ČKD*; 6. *Zprávy*; 7. *Sonet o dobrých vztazích* (báseň); 8. *Pivo rum*; 9. *Blues pro sirény*; 10. *Letní den*; 11. *Vysočany-Libeň*; 12. *Revizorka*; 13. *Zajíc*; 14. *Kdybych měl ségru*; 15. *Okolo mlejna*; 16. *Je večer modravý* (báseň); 17. *Kočky z Letný*

Hudba Jiří Dědeček (1–3, 5, 6, 8–11, 13–15, 17), lidová (4, 12)

Texty Jiří Dědeček

Jiří Dědeček – zpěv, kytara, ukulele

Obal Karel Haloun a Luděk Kubík, foto Ondřej Příbyl, ilustrace
Dora Čančíková, Lucie Rašková a Karel Haloun

Jiří Dědeček: **Nebudu bydlet v Québecu** (2021)

(2021; Galén CD, G 21 182 2)

1. *Sněmovní*; 2. *Udavači*; 3. *Francesco Farniente*; 4. *Fuj*; 5. *Holka za kilo*; 6. *Bud' matka boží pomocná*; 7. *Psové*; 8. *Malý pištec* (Le petit joueur de flutreau); 9. *Zmrzlý dřevař* (Frozen Logger); 10. *Namrzají Nusle*; 11. *Potkan*; 12. *Kardinál*; 13. *Poslední vůle* (Le testament); 14. *Nebudu bydlet v Québecu*

Hudba Jiří Dědeček (1–4, 6, 7, 10–12, 14), Georges Brassens (5, 8, 13), lidová (9)

Texty Jiří Dědeček (1, 2, 4, 5, 7–14), František Gellner (3, 6)

Jiří Dědeček zpěv, akustická kytara, elektrická kytara, ukulele

Natočeno 18. a 19. ledna a 2. února ve studiu 3bees v Jinočanech.

Nahrávka a mix Petr „Pecan“ Houdek, mastering Petr „Kaka-
xa“ Fleissig, výkonná produkce Lubomír Houdek
Obal Karel Haloun, Luděk Kubík /3.dílna/
Fotografie Karel Cudlín/400 ASA, Barbora Němcová

Jan Šulc

Jiří Dědeček

Do smrti nejdelší

Edice Poezie

Ilustrace na obálce z Pixabay.com

Ediční poznámka Jan Šulc

Korektura Jaroslava Bednářová

Technická redakce Petra Kučerová

Vydala Městská knihovna v Praze
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. elektronické vydání
Verze 1.0 z 10. 1. 2025

ISBN 978-80-274-4240-9 (epub)

ISBN 978-80-274-4241-6 (pdf)

ISBN 978-80-274-4242-3 (prc)